

Izhajajo vsako nedelo

Letna naročnina doma:
na skupni naslov 24 D.,
mesečno ... 2 D.,
na posameznega 30 D.,
mesečno 2 Din. 50 par.
v inozemstvo 72 D.,
mesečno 6 Din., ali z
M. Listom, M. Ograce-
kom i kalendarom 100
D., mesečno 8 D. 50 p.
Plačati se mora bar
mesečno naprej.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo in uprava v
Črenšovcih, Sl. Krajina.
Odgovorni vrednik v
Dolnji Lendavi.
Cena oglasov:
cela stran ... 800 Din.,
pol strani ... 400 Din.,
i tak niže. „Poslano“ i
med tekstom vsaka reč
2 Din. Mali oglasi do
10 reči 5 Din., višje
vsaka reč 1 Din. 50 p.
Popust po dogovori.
Štev. položnice 11806.

Vsem

Novine so stopile v 21 leto. Cerkev to starost drži že za punoletnost. Dovršeno 21 leto je zrelost, doraščenost pred njov, šteroj naveže že popolno bojno opremo za duhovni boj: post. Novine so punoletne, doraščene. Neso deca gingava, pune moči mladina so. Razmi je zato samo punoletna, doraščena glava, z mladostmi čistimi načeli puno srce. Mi neščemo posveta pod košarov kazati, na posvečnjek ga postavimo. Odkrito gučimo i samo istino, tisto Kristušovo istino, od štere sam Bog svedoči, ka so je vsi ne šteli sprejeti, ar so raj meli tmico, kak svetlost. Naš namen ne šaliti, igrati, zmenjati se. Pri nas je glavni namen odgajati. Narod je drevo. ki rasti i sad dozoriti mora. Ftički, ki po drevji skačejo, plešejo, frlūžijo, cvikečejo, se naganjajo i druge fretinge začinjajo, ne dajo drevji zrasta, ne povekšajo i olepšajo njegovoga sada.

Strgajo ga hitrej. Mi smo dež, sunce, rodna zemlja za drevo našega naroda. To je naš prvi namen, da Novine odgobjo prave kristjane i državlane z delavnimi rokami i poštenim, pravičnim srcem. Šale so samo začimba pri nas, z šterov spravimo gda-gda vu veselost svoje; prava, globoka radost, ki jo zajimajo naši od nas, je pravica. Pravica Kristušova da pravo veselje, ve je on sam pravo, ka ki jo žejajo i gladūjejo, so blaženi. Mi nesmo kotje na cerkvenoj strehi, šteroga veter zdaj na sever, zdaj na jug obrne, zdaj k nam, zdaj proti nam, mi smo edni, vsikdar edniisti, ki kaputa svoje duše ne spreminjavamo po vetri. Mi slonimo na pečino, štera je nepremekliva, štera je večna i ta je Kristuš. Po njegovih navukaj ščemo pomagati svojemi narodi i njemi nūditi pravo modrost, pravo podporo duševno i gospodarsko pa kazati vsikdar pravo, nesebično lūbezen. Jē najmre tudi kriva modrost, jē tudi krivična pod-

pora i skažliva lūbezen. I takša je vsakša, štera ne raste z Kristušove vere, štera zemelsko srečo predga drugim, sebi jo pa spravla, večno pa zapravi za sebe i za druge.

So, šterim se ne vidi naš jezik. Materna lūbezen nam ga je vcepila, mater gledamo v njem, mater, ki nam je ž njim ohranila vero i ki nas je ž njim pripelala v narodno državo. Svetinja nam je, kinč nam je, ne zamerite nam, če svojo mater v njem poštujemo. Večina nas ešče ne razmi zadostno kniževne reči, poleg lūbezni nas potrebčina tudi sili, da v njem pišemo. V njem i ž njim smo prišli telovno vkup z brati v njem i ž njim pride mo tudi duševno vkup. Druge poti ne za to. Sin Slovenske krajine mi je pravo, ki popolnoma obvlada kniževni jezik: „Kak začnete v kniževnom jeziki pisati Novine, nesam več vaš naročnik“. Toisto so povedali širitelje iz cele Slov. krajine, da narod naš zdaj ešče naš jezik zahteva. Prek jēzeroletno navado hitro zbrisati, po-

meni srce raztrgati, lūbeče materno srce razdrapati. Zato so si zakrile te mučenice svoj mili obraz, gda so zvedele, da nešterni mladi sinovje Slov. krajine ščejo Novine samo zato zatreti, ar pišejo po njihovom jeziki — zakrile so si obraz, i bridko zajokale. Lūbezen zavrženo so objokavale. Novine so krščanski list, zato so pa mele, majo i bodo mele sovražnike. Ve je Kristuš povedao, ka kak so njega preganjali, bodo preganjali vse tiste, ki do ga glasili. I ravno to preganjanje je najlepši častni križec za naš list. Pa v Slov. krajini ma Kristuš več prijatelov kak sovražnikov. Tej prijatelje bodo ga branili kak mi po Novinaj. Naročijo se je, plačajo je i širijo je. Z tem vūpanjom začnem z cvetom Slov. krajine z pomagaci g. duhovniki i neduhovniki 21 leto vrejvati i izdavat i naš krščanski list Novine.

Črensovci, 1934. jan. 1.

Klekl Jožef, duhovnik,
vrednik.

Sveti Oča, Pij XI.
so pravili, ka nam
nikaj ne pomaga-
jo predge, misi-
joni, bratovčine i
druge pobožnosti,
če ne bomo čteli,
širili i podpirali
dobroga čtenja.



Ketteler, imeniten
že pokojni nemški
višešnji pastir so
trdili, ka če bi sv.
Paveo apoštol
zdaj živo, bi no-
vine pisao. To pa
zato, ar se vera
podkapa z slabim
čtenjom, podpirati
i braniti se pa mo-
re samo z dobrim.

Novo leto. Evang. sv. Luk. II.

„Vu onom vremeni: Gda bi se spuniło osem dnevov, ka bi se obrezalo to Dejte, zvano je Ime njegovo Jezuš, kak je zvano od angela prvlē, nego se je v utrobi poprijalo.“

Božični svetki trpijo do Svečnice. Na sveto noč se boži Sin narodi, na osmi den, to je na novo leto dobi Ime: Jezuš, to je Zveličiteo. Na šesti den po tom ga pridejo molit Trije krali i ga obsiplejo z svojimi dari. Na štirideseti den, to je na Svečnico, ga deviška Mati odnese v cerkev, da ga daruje za naše zveličanje Oči nebeskomi. Poleg te božične skrivnosti misli sv. Cerkev v tom časi šče na vso detinstvo Jezušekovo, na njegov beg v Egipt, na njegovo vrnitev iz Egipta, na njegovo zgūbo i gorinajdenje v jeruzalemskoj cerkvi, gda je bio dvanajset let stvar i na njegovo razvijanje v krogi sv. družine v Nazareti, gde je popolnoma bogao, on večni Bog, svojo zemelsko mater Bl. D. Marijo i svojega krūšnoga očō, sv. Jožefa i raseo ne samo v letaj, nego tudi v modrosti i milosti pred Bogom i ljudmi. Novo leto nas pripela vseli v novo življenje, v življenje, štero je Bog začeo živeti pod človečim imenom v človečoj naturi. Najvernejšiva njegoviva vučenika sta bila v šoli toga življenja mati nevtepena z deviškim hranitelom. Njeva sta pri Jezušeki neskončno blaženiva, v Njem vse mata. Njeva kažeta pot vsakoj družini do blaženosti tudi v siromaštvi i trpljenji. *Jezušta sta mela.* To je vretina njeva blaženosti i to je vretina blaženosti tudi za vsako družino. Ki hrani s svojoj družini Jezušeka, rastečega v modrosti i milosti, je srečen. Srečen je tam očā, srečna je tam mati, srečna so tam deca, srečna držina i delavci. Gde Jezušek raste v modrosti i milosti, to je gde se njegova modrost i milost vsikdar bole kaže v kotrigaj družine, tam je blaženost doma. Tam se križ v nebeski prestol i skuze v bisere spremenijo, tam lūbezenkraljuje i vse pozlati. Mali Jezušek naj prinese vsem družinam Slov. krajine i naših naročnikov širom sveta svojo rastečo modrost i milost pod obrambo Dev. Marije i sv. Jožefa i s tem pravo blaženost.

Naročnikom.

Z novim letom damo Novine znova v tistoj staroj formi, kak so negda shajale. Te štiri velke strani damo vsako nedelo. Bogate bode i bogatila vas bodo, lepe bodo i lepoto do vam v dušo prinašale, hasnovite bodo, vsem do vam pomagale. Nemamo penez, ka bi vam plakate štampali. Ne želemo vam, ka bi pogoreli i vam za to nesrečo podporo ponujali. Mi bomo molili za vas i mešuvali, ka vas nesreča ne doseigne. To je naša podpora i mislimo pa se vupamo, da najvekša. Vsakšega v nesreči pa bomo tolažili i njemu pomagali ali dali pomagati po drugih iz prave lubezni do blišnjega, keliko bomo li mogli. To smo tudi dozdej delali i bomo še naprej. Vsakom i vse ščemo biti, da bi vsakom i pomogli. Od vas pa visi, dragi naročniki, kak naj vse to verno i popolno spunimo. Če te redno plačuvati naročnino, Novine bodo živele i vam življenje bogatila pa sladkale. Če je pa nete redno plačuvati, te vi krivi, ka do mogle beteguvati. Včas i štera nespametna vusta zgucijo, g. Klekl majo milijone, lejko čakajo. Istina, g. Klekl se vupajo ka dobijo milijone v nebesaj zato, ka v siromaštvu i betegi vrejüjejo Novine teliko let, ali z temi milijoni se pa ne zadovolji ne fabrika, ne tiskarna, ne pošta. Na zemli so pa g. Klekl ravno tak siromak kak vi, puni dugov. Samo pri Novinaj je prek stojezero Dinarov duga. Bogastvo samo edno majo, lubezen do vas. Dajte njim vi tudi to bogastvo. Sprejmite njihovo lubezen, z šterov vam po Novinaj glasijo pravico i naročite si je.

Dve hiši si naj naročita vkup edne Novine. Tak plača vsaka hiša samo en dinar mesečno za Novine. Ki pa more, naj si je sam naroči. Cena Novin na skupni naslov v državi je 24 Din. letno, mesečno 2 Din. Če dve hiši vkup stopita, plača vsaka mesečno samo 1 Din. za nje. Cena Novin na posamezni naslov v državi je letno 30 Din. ali 2 Din. 50 par mesečno. Cena Novin prek mej države je 72 Din. letno, ali mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ograckom i kalendara po samo 100 D.

Naročnina se mora naprej plačati. Ki more, naj celo naprej plača, ki pa toga ne more, naj plača naprej teliko, keliko more. Vsaki mesec najmenje 2 Din. pa se mora naprej plačati, ovak je nemogoče Novin izdajati, ar se papir, pošta i tiskarna morajo proti plačuvati. To vzemite, dragi naročniki, na znanje i si naročite vsi, ali bar dve hiši vkup dober kršćanski list:

NOVINE.

Širitelom.

Širitelom naznanjamo sledeće:

1. Vsakom i smo dali poslati već falatov Novin zato, naj je vsakoj hiši ponudi i naj oprosi hiše, ka si dve skupno naročita edne Novine, gde si posameze same ne morejo.

2. Gda Novine izročite gdekoli i komikoli, morate taki pobrati od njih en deo naročnina naprej, če već ne, bar 2 Din. od svakoga falata, to je naročnina na mesec naprej.

3. Doblene penezepo položnici taki odpošlite v Črensovece.

4. Številu naročnikov do 30. januara javite v Črensovece na upravo.

5. Vso poštino, ki jo mate, si taki odračunajte i upravi naznanite, keliko znese ta.

6. Vse stare dužnike upravi naznanite.

7. Imena vseh naročnikov z hišnov številkov upravi dološlite isto do 30. januara.

Zdaj pa Jezušek naj blagoslovi vaše stopnje, ka krepko razširite njegovo Kralstvo.

Uprava Novin v Črensovcih.

Ne kadi.

Škodi zdravji.

V Austriji so se zavezali narodno-socialisti, ka nedo kadili. To obľubo so pa zato napravili, naj država ne bi mela dohodkov od tobaka. Sovraštvo do države njim je vodilo pri toj zavez i, ar bi mesto kršćanske Austrije raj meli na pol pogarisko Hitlerovo Nemčijo.

Te izdajalske Austrijce toti obsodi njihov slab namen, državi škoditi, ali njihovo zatajuvanje pri kajenju pa li hasni i to v prvij vrsti njim, potem pa tudi državi. Kakda?

Mi smo v našem listi lani popisali na podlagi sestankov črensovske moške mladine, kak škodljivi je duhan za naše zdravje zavolo strupa, ali čemera, šteri se najde v njem i se zove nicotin. Toga čemera če nedo austrijski hitlerovci k sebi jemali, do hasnili svojemu zdravju. Zdravo telo pa hitrej premaga klice raznih betegov, ka se ga ne primejo, kak betežasto, oslableno. Če so pa podložnici v šteroj državi zdravi, nema ta stroškov za bolnišnice i zdravnike, da bi prve gordržala, druge pa nastavala i plačovala. Tisti milijoni, štere države dobivajo od duhana, ni blüzi ne dojdejo za bolnišnice i zdravnike, štere potrebujejo betežniki, ki jih je v beteg spravo čemer nicotin.

Keliko odrašenih moškov pride k zdravniku zavolo slaboga srca, oslablenih živcov v glavi, želodci i črevi, krvnoga pritiska v glavi, trepetanja, mamicice ali omota, oslabljenja v pogledi, i vapnenja žil. Zdravniki so dognali, da so tej betegi posledica ranoga i močnoga kajenja. Če deček te že začne sukati cigaretline, gda je komaj šolo zapüsto i če moški niti zdaj ta ne neha kajenja, gda njemu deca nema krüha i ga davijo dugovje, te je to dokaz strasti, dokaz ranoga i močnoga kajenja, štero de melo za posledico oslabljenje telovne odpornosti i moči proti raznim betegom i pripela kadilca do doktorskih dver, gde de se ponizno pritožavao, ka to pa ono mi fali. Lejko bi se pa rešo te poti pa teh nepotrebnih stroškov, če ne bi tak ra. o začeo kaditi i če ne bi tak močno kadio.

Mislite, ka letalo, štero obvrh naše glave brni, nema težine? Če je ne bi melo, bi više zletelo. Ravnotak je z kajenjom. Čeravno včas i ne opazimo, da bi nam škodilo, nas teži li pri zdravju dol, ka se prle ali sledkar pri vsakom pokaže. Če pa kajenje nikom i ne hasni, nego vsakom i menje ali već škodi na zdravju, potem si daj mladenček sam odgovor: jeli de pametno, da se ga navadim? Kadilec pa odgovori: Pametno bo, če se ga odvadim.

P. Sutter:

Šatan v Illfurti.

Istinska zgodba.

Zgled ob sedenja dveh dečkov od hüdobnoga düha v našoj dobi.

Prestavo iz češčine Alojzij Nemec.

Hüdi düj, prorok.

Šatan je tudi svojega političnoga mišljenja ne skrivao. Napoleoni III. je ne bio dober zato, ar je tē bio spāpom v prijateljstvu. Na proti tomi se je šatan ponovno vöđavao za gorečoga republikanca, pogosto je naime kričo na obiskovalca: „Slöboda, enakost, bratstvo; Francuska republika!“ — „Ti si nori, i ne veš, ka gučiš. Zákoj to kričiš?“ ga je pitao Spies. „O pa vendar to dobro razmim“, je odgovor: „Naj živē sloboda, enakost, bratstvo! To je priličen čas za naše!“ Kak prav je tū gučao šatan.

Dne 24. juliya 1798 leta je bio Janoš Bochenen, v Illfurti rojeni; goreči pastir düš i vikar v Niedersepti, od revolucionarnoga soda v Colmari pod izgovorom, da prej ne poštüje zakonov — v istini pa zavolo sovraštva do vere i Boga, na smrt obsojeni i na večer toga dneva v pesičnoj jami za mestom streljeni. Predmeti, šteri so pripadali tomi junaškomu mučenci (mantrniki) za vere, so čuvali njegovi prijatelje v česti kak svēte ostanke. V glavnom so bili to: kelih, pisma, breviri i gospodova krvava srakica

Zadružništvo.

Odplačuvanje kmetskih dugov

Objavili smo že v našem listi, da novi zakon določi za odplačuvanje kmečkih dugov 12 letno dobo i da se tej dugovje bodo tak plačovali na obroke ali rate, ka se z ratami plačajo tudi obresti ali interese i po 12. leti već nega duga. Mi tū niže objavimo keliko more kmečki dužnik plačati v posojilnice ali banke leto za letom skoz 12 let od jezera dinarov duga.

1. leto	Din. 60	7. leto	Din. 147-29
2. "	" 67-50	8. "	" 156-40
3. "	" 76-50	9. "	" 168-50
4. "	" 89-40	10. "	" 173-80
5. "	" 107-60	11. "	" 178-50
6. "	" 126-80	12. "	" 187-80

Zdaj, ki je dužen 3000 Din. plača trikrat teliko, ki 5000 Din., petkrat teliko i tak naprej. Vsaki si lejko sam vöžračuna, keliko de plačivao. To je odplačilo v posojilnice i penezne zavode, privatnim dužnikom de se nekaj menje plačivalo. Po priliki objavimo, keliko.

Možje.

Pod tem naslovom bomo letos opisavali prave moške düše.

Rimski senat je poslao svojega odposlanca v starom časi v mesto Nola. Te odposlanec je meo poznanca v Noli, šteroga gost je tudi bio. Toga svojega poznanca je oproso odposlanec rimskoga senata (parlamenta), naj pozove moške z Nole vkup na edno spravišće. Poznanec ga je bogao i je šo na pokopališće i zvao v grobaj ležeće može, naj stanejo i idejo na spravišće. Se zna, da na spravišće nišće ne prišeo. Nato je odposlanec ešće ednok poslao svojega gostitela, naj pozove moške ma spravišće. I včino je ravnotak, kak prvič. Na spravišće je zato nišće ne prišeo. Zdaj je odposlanec rimske države sam šo z svojim poznancom, da bi te pozvao nolanke može na spravišće. Jako se je pa začüdo, gda ga je poznanec pripelao na pokopališće. Na pokopališće stopivša je odločno odgovoro poznanec odposlanci rimskoga senata: „Tū počivajo naši. možje. Zdjajšnje pokolenje nema već moškov, da če bi je melo, mi ne bi bili podložnici Rimlanov.“

Pravi moški ne sme biti rob strasti. Pravi moški mora biti značen, odločen, dosleden, pošten, delaven, pobožen. Pravi moški mora držati svoja prava kršćanska načela vsikdar i povsod, njega ne smejo omamiti dari, niti ga ostrašiti pretnje. Pravi moški je hrast, pod šteroga sencov počiva, mir i blaženost vživa njegova družina. Pravi moški nikdar

(robača), štero je čuvala rodbina Bochenenova. Dne 28. juliya 1842. je v Illfurti nastano ogen, šteri je vppeło nikelko hiž, med njimi tudi hižo imenüvane rodbine. Posrečilo se je skoro vse omenjene reči rešiti, zvün nekaj prec i dragoga, ka je bilo pri ognji vkradnjeno, to je: krvava srakica mantrnikova.

Vsakše iskanje i spitavanje po preminöloj srakici je bilo zobston. Zato je profesor Lachemann ednok pitao Leopolda: „Povej mi, Leopold, lejko poznaš tudi Bochenena?“

„Ne guči mi o tom vitezi žalostne postave“, je odgovoro obsēdeni. „Neščem o njem nika čüti. Dnes 30 let, bo izkopani i se bo od njega vnogo gučalo. Zaistino so za 30 let leta 1897. napisali g. plebanoš Soltner, Breyov naslednik, knigo z imenom: „Janoš Bochenen, zadnji alzački mantrnik velke revolucije“, s tem se je ohrano njegov spomenek i njegove jakosti so prišle k novoj česti. Mimo toga je bio postavljen blagosrečnomu spoznavalci vere pred novim farofom v Illfurti prelepi spomenik, šteri má na podstavki v bron izklesano poročilo o njegovoj vstrelitvi.

Nekelko dni po obiski gospoda profesora Lanchemannna je vnük družine Bochenenove pitao obsedenoga dečka: „Kama je prišla srakica Bochenenova?“

„Drži gobec, ne guči od toga“, je kričo obsēdeni, „dober pobalin (po

ne išče sreće za sebe, nego jedino za druge. Tak je delao Kristuš. Zato tem bole si pravi moški, kem bole si Kristuš i spodoben. Prvi pravi moški na sveti je Kristuš.

Naj postane naša moška mladina z oženjenimi moški vred podoba pravoga moža, bomo prinašali v tom predali podobe pravih možov. Najprle pokažemo našemi moškomi sveti dva moža: Ozanama Friderike i bl. Don Bosca. Prvomi je zdaj 80 let minolo, ka je vmro, drugi pa bo letos k vüzmi k svetcom prišet.

Naši misijonarčki.

S tem lepim imenom zovemo tiste mlade dečke, šteri so pred par letmi ošli v misijonske šole v Italijo. Dosta jih je ošli, okoli 50, nego edni so prišli nazaj domo. To je ne nikaj čüdnoga. Zvekšega so ostali in se goreče pripravljajo na vzvišeno pozvanje. Edni so že ošli v delešnje kraje, gde vršijo svoje včenje, drugi pa so ešće v Evropi.

Tü imenoma napišemo samo tiste, ki so že v misijonskih pokrajinah. To so:

Maroša Martin (z Melinec) Cassilla, Santiago, Chille, Jüž. Am. Frasa Alojz i Zver Alojz (oba z Dokležovja) Lavrinhas, Brazilija. Horvat Aleksander (Sv. Šebešćan), Šnurer Franc (Cankova) Sočak Štefan (Bükovnica) so v Macul, Santiago, Chille, Jüž. Am. Kreslin Ignac (G. Bistrica) Mosguera, Columbia. Seršen Franc (Bled) Campinas, Brazilija. Žižek Ivan (Polana) Rio Grande, Argentina. Meölic Štefan (Krog) Macau, China (Kitajsko).

Vsi nam gostokrat pišejo. Izražajo svoje zadovolstvo in želo, da bi ešće vnogo drugih prišlo za njimi, zato ka je žetva velka, delavcov pa malo. Včas i kak jim vojaška služba dovoli, bodo šli za njimi tudi ovi. Vekši tao jih je v Italiji, nikelko pa doma v Jugoslaviji v vojaškoj službi ali pa v zavodih. Teh je vseh 23.

Pri toj priliki se jako hvaležno spominjamo na veliko pomoč, štero smo dobili 1. 1927 od našega prezvišenoga škofa Dr. Tomažiča. Dali so nam na našo prošnju 3000 Din. iz misijonskoga fonda. Tej penezi so se ponücali za potüvanje v Italijo vseh tisto leto.

Na konci ešće omenimo 4 druge prekmurske salezijanske misijonare, ki so pa ne iz skupine teh misijonarčkov nego so prle ošli. Tej so sledeći: Veleč g. Jožef Kerec (Sv. Šebešćan) na Kitajskom.

Veleč. g. Jožef Geder (Sv. Jurij) na Kitajskom.

Kren Jožef, (G. Lendava) bogoslovec v Palestini.

Gomboši Anton (Sv. Šebešćan) brat v Meksiki. Radoha.

Šatanovom mišljenju jo je vkradno (pri ognji), ovak bi potomci ž nje napravili, škatulice junaštva (s tem misli relikvije). (Dale.)

Julij Kontler:

Kapelica na sühoj skali.

II.

Zidar Klement je postavio na desno stran sedem trdih Bajkovčanov, šteri so sklenili, da idejo za njim na na süho skalo. Na levoj strani so se zbrale njuve žene i nedužna dečica. Par stopajov pred njimi je kraljüvala med cvetjom in zelenjom na razsvetljenom oltari bajkovska Marija.

Vrag je ostao pri vrataj, v cerkev ne smejo njegove z železom vkovane noge. Obe roki je nastavio na vüja, da bi bole slišao vsako izgovorenju reč.

Zidar Klement je poklekno. Za njim so poklekali vsi. Zidar Klement je povedao strašno prisego, za njim so jo ponavljali vsi.

Trdi, odločni obrazi so klečali, samo bajkovska Marija je bila miloga, srečnoga obraza.

Kak možka molitev se je glasila prisega:

— Presveta Mati, jaz zidar Klement, mi može iz Bajkovec — sedem po števili, naše žene, in naša dečica prisegamo Tebi pa Tvojimi Sini, Gospodi našemi, da postavimo trdi grad

Slovenska krajina.

V sveto hištvu sta stopila v Črensovcih g. Grašanovič Deziderij, mehanik i gd. Grubelnik Mija vučitelica. Naj jiva dober Bog blagoslovi v svetoj zvezi.

Vsaki naročnik M. Lista dobi kalendar brezplačno, šteri je lani meo M. List i ga ma tudi letos. Letos tudi dobi kalendar brezplačno. Marijin List se mora plačati do 25. marca. Siromakom se dovoli, da ga vsaki mesec odplačujuje, to je eden dinar naprej. Kalendarje do se skoro razpošilali. Naročnina ne se je plačala niti do oktobra, zato se kalendar ne moge dogotoviti. Letos če plačate do 25. marca M. list ali siromaškejši mesečno po en dinar, te meli kalendar že oktobra ali novembra v rokaj. Vnogi so ešče niti zdaj ne plačali lanskoga M. Lista, kalendar si pa želejo. Bodimo pravični. Ka kalendar 2 leti kesno hodi, je kriva kesna naročnina. Prle kak je ne dobimo, ne moremo naročiti papira, šteri se taki mora plačati.

Važno za naročnike Novin. To prvo število Novin naj si dve-dve hiši pogledneta i si edne Novine skupno naročita. Vsaka plača mesečno samo eden dinar naprej. Če nemata M. lista, dobta obe hiši za polovično ceno po en-en kalendar. Širitelje pa naj tak deljo Novine, če sta dve hiši na nje naročnive, da je edno nedelo dajo ednoj hiši, drugo pa drugoj. Štera hiša dobi prva Novine, naj bode tak prijazna, ka ovoj včas *prvi den* je izroči, kak je dobi i prešte. Če te se te regule držali naročniki i širitelje, lahko do vsake hiše spravite dober kršćanski štamp za falo peneze.

Na podporo dobroga tiska so nam poslali: Jerebic Marija Canada, z Gančan 25 Din., Volf Karol, Francija, iz Žižkov, 10 Din. Bog povrni. Što kršćanski tisk podpira z naročitejov i širjenjom, ali z podporov posebnov, širi vero i služi plačo apoštola. Tak nam pravijo sv. Oča, Kristušov namestnik.

Slovenski se lejko spovete v Franciji pri č. g. frančiškani Branko Krilič i Parizi, Rue Marie Rose 9, Paris XIV. — Javite se pri njih i z županij (departementov): Seine et Oise, Seine, Eure, Loiret, Seine et Marne.

Za kaplana v Črensovc je poslani g. Bejek Štefan iz D. Lendave. Mesto Ljutomera pride v Črensovc, g. Halas Daniel pa z Ljutomera v D. Lendavo.

Sečkare majo ešče k odaji: v *Korovclh* hš. 10, šče pred bojom kupleni veliki sečkar, šteri se malo rabo, se dobi za 1500 Din.; *Preininger Jožef, kolonist v Mostjaj* ma novoga k odaji za 900 Din. za šteroga je dao

na suhoj skali. V tom gradi bo stala Tvoja kapelica, v toj kapelici Tvoj oltar in na tom oltarji boš kraljivala Ti, bajkovska Marija. Dokeč ne končamo delo, ne pridejo za nami naše žene i naša dečica. Prenašali bomo glad, mraz, viher na skali, srečo i nesrečo doma. I če bi se štera od slabih žensk zmečkala pod vdarci nesreče i prišla na suho skalo pred opravljenim delom, jo zazidamo v grajski zid živo, četudi bo to moja ljubla na žena, ali moj predragi sinko edinko, amen.

Vstali so vsi. Skuze so močile trde obraze. Dečica je kušnola očino roko, žena je držala desnico moža.

Prvi je korakao proti suhoj skali zidar Klement, za njim sedem močnih tovarišov. S trdnim železom so si sekali pot na skalo, pokrila jih je temna noč, ali krepki vdarci kladiva so doneli vsikdar slabše. Prišli so do oblakov, šli so v oblake, prišli so iz oblakov, i trdo jeklo kladiva je sekalo kamen; zraslo je zidovje, sredi grada so postavljali možje temelj kapelice, v kapelici temelj svetoga oltarja. Bežali so dnevi, minevali so meseci. Bilo je v jeseni, kda je Klement prvič sekao v skalo, začela se je zima, kda so bile napravljene stopnice do vrha. Sprotoljetno sunce je božalo grajske stene i na bratvo so se pripravljale žene, kda je povedao Klement svojim:

— Samo dva dni ešče prijatelje i bajkovska Marija je rešena.

POLITIČNI PREGLED.

Austrija.

Austrijski pušpecje so izdali pod vodstvom bečkoga nadškofa i kardinala dr. Innitzera pastirsko pismo na celi austrijski narod, v šterom obso-dijo komunizem i hitlerizem, to je stranke bolševikov pa narodnih socialistov. Se pridružijo k Dr. Dollfussi, ki šče na kršćanskoj podlagi vrediti v smisli sv. Oče državo. V tom svojem lepom pismi povdarjajo z navukom Cerkve, z rečmi sv. Pisma, ka „nega oblasti na zemli, zvün od Boga dane“. To pomeni, ka državnik ne smejo svoje oblasti zvršavati proti veri i proti Bogi, kajti Bog njim je dao oblast. Naj vla-

1100 Din; *Štimec Jožef v Laporji* spravi k nam na postajo za 800 Din. veliko še dobro slamoreznicu tvrdke Ježek Blanko, z šterov v ednoj vüri trije narežejo štiram kravam za dva dni krmo. Je lehkoga pogona, ar se tudi z nogov da gnati, da roke menje trpijo. Vsi člani gospodarske zadruge, ki ko se zanimali za sečkare, naj si je zdaj odeberejo i naročijo.

Naročnike v Chicagi oprosimo, naj si naročijo naše liste te pri širitelaj naših g. Denši i Horvati, gda ta okoli hodila ne pa sledkar. Stiska je velika i si ne moreta delati stroškov, kaj večkrat obletala milijonski varaš.

Na Dom sv. Frančiška sta nabrala v Franciji Horvat Štefan z Trnja i Plej Martin z Črensovec 182 franka. To dobro delo samo sebe hvali. Biti težak pa vendar misliti na siromake, odkriva plemenito srce tem bole, ar se je Horvat sam zglaslo za nabiranje. Darovnike objavimo v M. Listi.

Pozdravlja čtevece našega lista i tem pa celomi našemi narodi žele i blaženo, milostipuno novo leto z Melinec Ščančar Štefan, podnarednik i zapovednik orožniške postaje Klarija v Banati.

Čebelarska podružnica v Dolnji Lendavi ima svojo redno letno skupščino dne 7. januara 1934. dopoldne ob 9 uri v osnovni šoti v Dolnji Lendavi z običajnim sporedom.

Vsi člani podružnice, kakor tudi ostali neorganizirani čebelarji dolnjo-lendavske okolice se vljudno vabijo, da se te naše skupščine v čimvečjem številu udeležijo. Podružnični tajnik bo pred začetkom skupščine vpisoval nove člane, kateri se nameravajo prijaviti. Letna članarina znaša 40. — Din. Razne ugodnosti pri nabavljanju čebelarskih potrebščin, sladkorja itd. potom podružnice imaju le izključno samo člani.

Stao je grad, v gradi kapelica. Samo pri oltari je bilo ešče dela za den, za dva. Krvave rane so slabile roke zidarov, ali što bi se brigao za to. „Ave Marija!“ so spevali možje in vmes vdarjali s trdnim jeklom kladiva na belo skalo. „Ave bajkovska Marija!“ je govorio tiho zidar Klement in ue opazo kak črni oblaki se zbiraio nad strehov kapelice.

Zagrmelo je... švigali so bliski... skalo, strašno suho skalo je stroso viher. „Ave Marija, samo eden den dela, pa se lejko vrnem k svojoj ljubleni ženi i sineki edinci!“ so tekle pobožne reči iz vüst zidara Klementa. Posebno skrbno je glado z malovdeskicov rob oltara, na šteroj naj kraljuje bajkovska Marija, zato je ne opazo, da stojijo okoli njega bleđi tovariši.

— Ave Marija, končano je! je vzdihno zidar Klement.

— Da končano je, so odgovorili tovariši, viher je podro grad, samo kapelica je ostala cela.

Zidar Klement je pogledao na svoje ranjene roke, potem na porušeno zidovje.

— Bratje moji, slab temelj smo postavili. Meter široke stene poruši viher, zozidati moremo dvakrat tak debele...

Tovariši so stali, gledali. Njuv pogled je silo dol pod suho skalo v ves, k svojim, od šterih že leto dni ne znajo: so živi ali mrtvi.

— Kda bi začonoli novo delo?

da Dr. Dollfussa dosegne svoj namen i nastavi kršćansko stanovsko državo, so pušpecje prepovedali duhovščini, da bi se v štero politično stranko spisali. Duhovniki naj podpirajo nastavev kršćanske stanovske države, kak želejo sv. Oča.

Romunija.

Ministerskoga predsednika, Duca, je neki akademik z štirimi strelima umoro. Duca je vodo pred dvema mesecima volitve v Romuniji i proti dozdajšnjoj kmečkoj stranki, štera je bila na vladi i mela većino, spravo većino demokratskoj stranki.

Štefanje v Črensovcih. V cerkvi je bilo vse lepo mirno. Tudi v gostilnaj je bio red i mir, na šteroga so hvalevredno pazili orožniki. Z gostilne domo so se pa zbili i po snegi skobacili dečki iz Sr. Bistrice. Najprle so se med sebov nekaj spraskali, potem so se pa vrgli na vrloga, popolnoma nedužnega dečka Ŭtroša Jožefa, ki je mirno posebi šo domo. Gda se jih je rešo, je bežao proti njemi Ŭtroša Štefan Tončov. Naj se ga obrani, je potegno nož i ga je ščista malo rano v samobrambi. Alkohol je pač kriv toga nereda. Če bi si dečki kupili obleko, dobro knigo, kršćanski časopis, keliko več haska bi meli, kak pa v toj stiski za vino ta zmetati drage peneze pa te šče zato špote trpeti i druge stroške nositi. Dečkom, ešče bole pa njihovim starišam to tudi povemo, da mesto večernice v krčmi sedeti ne daleč od cerkvi, je vredno velke bože kaštige.

Po državi.

Kratki glasi. Golik Ferdinand, delavec v Bosni, je odnoro. V norosti je zbežao v šume na planinaj. Brio ne se je. Lovci so ga ednok našli i se ga tak zosagali, da so puške pa vse postrelano divjačino povrgli na kupi i zbežali. Deca ne vüpala večer vž z hiš, bojala se je „divjega človoka“. Nesrečnoga je zima prignala v dolino k hišam, gde se je skrio v edno oslico. Tü so ga zgrabili orožniki. — V Celji so se našli ponarejeni 10 Din. penezi. Ponarejenost se da hitro spoznati. — V Beogradu je blagoslovljena kat. cerkev na čast sv. Petri, ki jo oskrbljavajo Jezuitje i ešče edna druga pri bolnišnici, štero oskrbljavajo Lazaristi. To drugo je blagoslovo ljubljanski knežskof dr. Rožman.

je pitao eden od Klementa.

— Kda? Včasi, brez odmora! Tüdi njemi je silo pogled pod suho skalo, ali premagao se je. „Ave Marija!“ je vzdihno globoko i prijeo za šker, da bi odmero prijatelom prostor za dvakrat močnejše temelje.

III.

Osem do smrti izmučenih, po celom teli ranjenih lüdi je oblikovala belo skalo. Kak tihe sence so se premikali zidare na vrhi suhe skale. Zadnje ostanke moči je napenjao.

Klement, ali odnehao je ne. „Samo den, ali dva ešče prijaleli“, je tolažao svoje, potem pojdemo v ves, meli bomo vsi zasluženi počitek.

Pa palik, prle kak bi končali delo, so se zbrali okoli grada strašni oblaki, švigale so strele, zabučao je viher i visoke stene so se zrüşile, kak delo mladih rok, hižica iz pisanih kart. Zidar Klement je poklekno na razvaline, ravno tak je napravilo sedem njegovih pajdašov. „Kaj bi zdaj? Kak bi zdaj?“ takša pitanja je ne moglo prasnati v svet njuvo zmučeno telo. „Ave Marija“, so molili tiho i sklenoli brez reči: „Začnemo novo delo, postavimo dvakrat tak močne temelje, kakše smo meli dozda!“

Tri duga, strašna leta so oblikovali suho skalo in zmučeni, ranjeni, kakši so bili, so si naložili novo pokoro, štiri letno delo.

(Dale.)

Zaprite dveri!

„Človek je človeki vuk,“ tak pravi narodni pregovor.

Takši smo, kak mala dečica, štera v svojoj slabosti ne čuje i ne razmi drugo, kak žele svojega hrane i veselja potrebnoga tela. Včasih, posebno če nas vidi „všet“, se že zkažemo, mamo lepo reč tudi za bližnjega, ali za lepov rečov malokda i malo kje hodi tudi lepo djanje.

Pred mogočnimi, bogatimi sklonimo glavo, pred slabim, siromakom smo trdi i ravni. V družini, v vési, v srezu, banovini i državi komaj najdete dnesden človeka, šteri bi noso zdravo srce. Velka većina je v svojoj neizmernoj, ditečjoj i smešnoj sebičnosti obsojena, da posluša i uboga svoje zmržjeno srce.

Obrni glavo na šterosteč stran, pa ti vujde v vüja kričanje: organizirajmo se! Šoštri vküp, saboli vküp, dekle vküp, gospoda vküp! No in kje se zaistino napravi kakša organizacija, tam tudi malokda najdete to, ka bi po zdravoj pameti iskali v združeni ednakih, ne najdete odkrito srce. Skoro pri vsakom društvi se dobijo edni, šteri mislijo, ka majo nekšo poherbano pravico do voditeljskoga mesta. Voditelje, da, tisti so včasi vküper, delavce pa lejko loviš, pa tudi te komaj najdeš i dobiš.

Tak pravimo: žmetno je življenje, zato vmira iübezen. Ne, naopak je prav: iübezen vmira, zato je žmetno življenje.

Meli smo mi siromake tudi pred dvajsetimi leti, meli smo mi slabe letine tudi pred dvajsetimi leti, tüdi naši očacije so poznali meteličnost, süšo, povodenj, ali itak smo živeli, lepše smo živeli kak dnes. Meli so „vandraše“, „kodiše“, ali telko zdravih, za delo sposobnih lüdi je nikdar ne blodilo po zmržjeni beli cestaj, kak dnesden. Vse kaže, ka je človeči rod zablodo s prave življenjske poti, zato ga zdaj bičajo duge, nikdar ne poznane vrste trpljenja.

Najbole žalostno pa je to, da se nesreča naši dni ne misli preseliti ta odkec je prišla, v nepoznane tujine. Takša je, kak koprive pri ploti. Pog-nala je korenine, zgrabila je človeče srce, pravi da njoj je dobro med nami i ne misli te nepozvani gost na odhod. Naši mlajši, rod, šteri se samo zdaj pripravlja na življenjsko pot, je že tüdi pokvarjen s kügov, štera je vkradnola veseli smeh z obraza odraslih.

... Pred kratkim sem se pelao na autobusi. Vozilo so napunili mladi dijaki i dijakinje. Glasni so bili, pelali so se domou k svojim roditelom na božični počitek. Ništerne od mladih dijakinj sem poznao, so iz naše, pa iz sosedne fare doma. Vido sem mirno, pošteno, dobro deklico, hčer kmečke družine, štera je sama sedela.

Edina dijakinja iz kmečke hiše je sama sedela, brez pajdašice. Drüge, ne kmečke, delavske frajlice so se vidno ločile, so mele svojo družbo. Ali tüdi med vsemi ne bilo viditi pravoga prijateljstva, odkritosrčne iübezni mladih, ešče ne pokvarjenih lüdi. Tüdi med gospodskimi frajlicami so bile takše, štere so morale poslušati kaj čebaljo njuve srečnejše pajdašice.

(Dale)

Okoli po sveti.

Kratki glasi. Amerikanska ekspedicija Smithsonian Institution iz Washingtona je odkrilo na goraj Allegheny votlino, v šteroj je našla vse puno kosti stvari, štere so živele pred obćnim potopom pa jih dnesden ne več. V tom brlogi so se stvari skrivale pred zimov. Petnajst vrst stvari je našla ekspedicija šterih znanost dozda ne poznala. Votlina je prej stara prek dva milijona let. — Amerikanci so iskali petrolej v Meksiki i so 3328 metrov globoko kopali za njim, a ne so ga našli. — Prebivalstvo Sofije, glavnoga mesta Bolgarije, je naraslo na tristojezero. — V Njujorki v Americi so na vulici postavili gor za siromake božično drevo. Trijezero sveč je gorelo na njem.

Pri strašnoj železniškoj nesreči, pri Parizi, od štere smo dnes tjeđen obširno poročali, je bilo mrtvih 217. Za nesrečo krivijo vlakovodja, kūrjača, šteriva sta ostala nepoškodovamiva i železniško družbo „Est“, pri šteroj so goste železniške nesreže.

To so bile živali. V Brüssli v Belgiji majo okostje velikoga kūsčara iz dobe staroga zakona. Zove se „ignanonodon“. Ta stvar je jela samo travino i gda se je na zadnje tace postavila, je bila 8 metrov visika. Si lejko mislite, kakši strah so meli pred njov ljudje z drugimi stvarami vred. Starinsa stvar „dinosanor“ je pa bila 30 metrov duga. Ne vem, ka bi se zgodilo z tistim, ki bi v noči srečao toga pozjoja.

PREKOSNICE.

V časi svetovne bojne, gda so stare regrute pozvalijki vojski, ki neso bili ešče vojaki, so dobili oficiri obvestilo, da pride general vojsko pregledat. Častniki, ki so dobro poznali g. generala, so znali, ka je navadno pitao vojake, ki so bili vogri. Zato so je navčili na odgovore.

Gosp. general vas bode pitao: Wie lang dienen Sie schon? (I kak dugo služite vi že?) Odgovorite: Zwei Monate. (Dva meseca.)

Wie alt sind Sie? (Kelko ste stari?) Sechunddreisig Jahre. (36 let.)

Was für eine Sprache sprechen Sie? Ungarisch oder deutsch? (Kakši jezik gučite, vogrskoga ali nemškoga?) Alle beide. (Oba.)

Na povedani den pride g. general i po pozdravi stopi k ednomi vojaki pa ga pita:

Wie alt sind Sie? (Kelko ste stari?) Zwei Monate. (Dva meseca.)

Aber gehen Sie? (E ka to pravite). Wie lang dienen Sie schon? (Kak dugo služite vi že.) Seckunddreisig Jahre (36 let.)

Wer ist veruckt ich oder Sie? (Šteri je nori, vi, ali jaz?) Alle beide (Oba.)

Pozdravljajo nas naši z tujine.

Blaženo, milosti puno novo leto želejo: svojim domačim, poznancom, prijatelom, prijateljcam, vrednikom i vsem pomagačom i naročnikom naših listov pa celoj Slov. krajini: *Volf Karol*, Logis Baron, Francija, doma iz Žižkov; *Šprager Ferdinand*, Scoux Lovkout, Canada, iz Beltinec; posebno pozdravlja ajteka, rod i sestrice, naroča Marijin List za stalno, beltinskim siromakom pošila en dolar i na edno mešo za pokojno mater; teški so časi, a on je pali dobo šofersko službo; *Rogan Alojz*, St. Andre, Francija, z D. Slaveč; *Sobočan Verona*, Taponas, Francija, z V. Polane; piše da jo preveč veseli čtenje naših listov; *Drobec Štefan*, Wien, Austrija, iz Bodonec; *Kološa Štefan*, Germaine, Francija z Gorice; piše, da je že tri leta pri ednom gospodari i njemi dobro ide, ar rad dela i se z vertom razmiša; *D. Ka.*, Vogrsko; piše, ka bi od žalosti prejeti mogli, če ne bi dobivali našega čtenja i ka zvršavamo z našimi listi apoštolsko delo; *Balažič Ančika*, *Balažič Pivar Marta* i *Bobovec Marga*, Billandiere, Francija; *Gerič Ivan*, Et-rechet, Francija; *John Denša*, Chicago, z Brezovice; *E. B. Sartronville*, Francija z Markovec; *Vidonja Janoš*, *Vidonja Kata*, Červek Geza Chauvillers, Francija; pišejo, da se njim po srednjem dobro godi i da jih jako tolažijo naši listi v tujini; *Vogrinčič Jožef*, St. Mišel, Francija, z Pertoče; posebno pozdravlja g. plebanoša od sv. Jelene, celo faro i Pertočko občino i piše, ka ga posebno veseli nedelski evangelium iz Novin; *Ficko Karol*, Gonesse, Francija, od Grada, posebno pozdravlja svojo ženo, deco, stariše, gračke i sebeščanske fare duhovnike i farnike; *Plej Martin* z ženov z Čren-

sovec i *Horvat Štefan* z Trnja, St. Maur, Indre, Francija; želejo, da bi nas bože Detece na vseh zemelskih potaj vodilo i pripelalo v srečno večnost, gde bi vsi veselo spevali: Gloria in excelsis Deo; naznanjajo nam tudi, ka so na dom sv. Frančiška nabrali dare; *Kozar Veronika*, Raulhac, Francija z Nedelske fare; zahvali se g. vredniki za dobro čtenje i njim v duhi iz zahvalnosti kūsne roko, štera piše, samo zato, da reši duše nemrtelne. *Jakob Lang*, Francija, *Vinčec Jožef*, Hamilton, Canada, z Trnja, piše, da ga naše čtenje jako veseli, žalosti se pa, če zve kaj slaboga z Slov. krajine od bitja i drugih grehov, to pa tembole, ar narod ma dosta dobrih duhovnikov pa dosta dobroga čtenja. *Rapoša Štefan*, Marly, Fraecija; posebno pozdravlja celo lendavsko faro i naznanja, da Novine redno vdobla i ga veseli naše dobro čtenje.

Gospodarstvo.

Kontrola meda.

3. Čistota. Nato pregleda odsek vzorca po gostoti. Niti na vrhi niti v medi ne sme plavati nikaj. Vse nečiste vzorce trebe iz prve skupine izločiti.

4. Žmaj i duh. Žmaj je primeren, če je med dober i čist i nikaj ne včekne. Duh mora biti prijeten i naraven.

Na konci napravi odsek splošno oceno vseh vzorcov, tudi onih, šteri so dobili oceno slab. Ta ocena mora obsegati barvo, gostoto, čistoto, žmaj i dihek.

V zapisnikih kontrolnoga odseka je za beležiti vse podane ocene i splošno oceno, štera se glasi: dober — pogojno dober — ali pa slab.

„Pogojno dober“ oceno dobi med, šteri je v enoj točki bio dvomljiv. Vse vzorce, šteri dobijo „pogojno dober“ je poslati vodji kontrole v zadnjo oceno.

Medi tistoga rojara, šteri se ne držao pravil, čiščenja i mešanja, se da ocena slab. Vendar pa ma tudi on pravico do popolne ocene.

Gda so vsi vzorci ocenjeni, potem da kontrolor odseki kontrolne listke, štere je meo v kuverti zapečatene. Če je iz kontrolnih listkov razvidno, ka je v vinjaki nered, orodje zamazano se mora dati takšemi medi oceno „slab“, če je tudi prle bio ocenjeni kak „dober“. Rojara se pa o tem more pismeno obvestiti.

Zapisnikar opiše vse vzorce v Matično knjigo pod tisto tekočo številko, pod šterov je odsek med ocenjevaio Toj številki pa pripiše ime člana.

Tudi one ocene, štere izreče vod a kontrole, je navadno opisati v matično knjigo.

Če bi pri oceni meda vladala prevelika popustljivost, bi društvo ne doseglo pravoga namena, zato ma C. D. S. pravico vsikdar pregledati zapisnike o kontroli.

C.

1. Što šče biti deležen kontrole meda, mora biti član C. D. S. ali kakše podružnice. Kontrolo sme opraviti samo podružnica, nikdar pa ne vodja kontrole.

Vsakomi člani mora podružnica vgoditi, če se je na občnem zbori sklenilo, ka se vpela kontrola meda.

Pošta.

Šprager M. Canada. Peneze sprejeli i poslali v Beltince za siromake 48 Din. i na edno mešo za pok mam 20 Din. Z ostalim je cela naročina v obilnosti plačana. Bog plačaj. — **Rogan Alojz**, St. Andre. Kalendar dobite brezplačno. Na štiri mesece mate napreplačano. — **Sobočan Verona**, Taponas. Penez pošta ne izplačali, ar si ne dobroga naslova napisala. Prepisi ga na Klekl Jožefa v Črensovcih. — **Drobec Štef. Wien.** Peneze prišli. — **Kološa Štefan**, Germaine. Smo v tiskarni zapovedali, naj se paščijo. Kalendar dobite. — **Slovenčarje**, Vogrsko. Smete plačati tudi z vogrskimi penezi, je že zmenimo. — **Balažič Ančika**, Billandiere. Za pozdrav nikaj ne plačate; širite naše liste, to je dug. — **Gerič Ivan**, Et-rechet, Francija. Peneze sprejeli, vse je plačano v obilnosti, kalendar tudi. Bog plačaj. — **E. B. Sartronville**. Naslov za P. M. je sledeći: Chez M. Delcher a Lagavigne Cne de Malbo par Lacapelle Barez, Cantal. — **Vöröš Marija**, Ivanci 72. Tvojo prošnju smo zročili beltinskimi g. plebanoši. Pri njih se zgiasi. — **Štuhec Ana** z hčerjov, ki je prišla z Prizrena domo, naj se zgiasi v Črensovcih na vredništvu Novin. Naj prinese potrdilo, da je ona dotična, za štero se ide.

K odaji je v Črensovcih prvovrstno seno i fina detelca, drugovrstno seno, pšenična, ržena slama pa ovsene sčelinke ali otepine. Vsega je do 300 metrov, 250 metrov krme i 50 metrov slame. Zglasite si na vredništvu Novin v Črensovcih vsli predpoldnom. 3-1

Srečno, blaženo, milosti puno novo leto želejo:

Hranilnica in posojilnica v Črensovcih svojim članom in vlagatelom.	Agrarna in gospodarska podporni zadruga v Črensovcih vsem svojim kotrigam.
Klepec Joško, trgovac v Črensovcih svojim odjemalcem.	Trgovina Kocet Ivana v Črensovcih svojim kupcom.
Gostilna Bauer Šamuela v Črensovcih svojim gostom.	Trgovina Brata Žagar v Črensovcih svojim odjemalcem.
Žerdin Martin, trgovac v Žižkih vsem svojim kupcom.	Kr. Hirschl in sinova, trgovina z manufakturo M. Sobota cenjenim odjemalcem.
Novak Sidonija, slaščičarna M. Sobota svojim odjemalcem.	Frim L. trgovina z železnino M. Sobota svojim odjemalcem.
Horvat Jožef, brezalkoholna restavracija, M. Sobota svojim gostom.	Turk Josip, gostilničar M. Sobota svojim gostom.
Cvetič Janez, trgovina z manufakturo, M. Sobota svojim odjemalcem.	Brumen Joško, trgovina z obutvijo, M. Sobota svojim odjemalcem.
Brata Brumen, trgovina z mešanim blagom, M. Sobota svojim odjemalcem.	Benko Štefan, plač lni natak pri hotelu Slon, M. Sobota svojim gostom.
Banfi Josip, gostilničar M. Sobota s svojim gostom.	Drogerija pri „Belem Križu“ hg. Ph. Andersch Josip, M. Sobota svojim odjemalcem.
Vlaj Josip, pekarna M. Sobota svojim odjemalcem.	Sočić Franc, kavarnar M. Sobota svojim gostom.
Ascher B. in sin trgovina z mešanim blagom M. Sobota svojim odjemalcem.	Faflik Alojz hotelir in kavarnar M. Sobota svojim gostom.
Brata Ditrich, kleparstvo, kotlarstvo in instalacija M. Sobota svojim naročnikom.	Kino Ditrich, M. Sobota svojim obiskovalcom.
Majer Štefan, krojači trgovac M. Sobota svojim odjemalcem.	Mekiš Jožef, trgovina z mešanim blagom, M. Sobota svojim odjemalcem.
J. Rehn, trgovina z mešanim blagom, Tišina svojim kupcom.	Gašper Jožef, trgovina z mešanim blagom, M. Sobota svojim odjemalcem.
Anton Fister, trgovina z mešanim blagom, Beltinci svojim odjemalcem.	Fran Rešek, trgovina z mešanim blagom, Beltinci svojim odjemalcem.
Čačinovič Emerk, gostilničar in trgovac, Rakičan vsem svojim gostom ino prodajalcem.	Vdova Žemlič Jolanka hotel „Krona“ in mesarija Beltinci vsem svojim gostom i odjemalcem
Tiskarna Balkányi D. Lendava vsem svojim odjemalcem.	

Dobijo se vsakovrstne mrtveče truge pri Šebjanič Jožefi stolari v Črensovcih.

Pristno dalmatinsko

črno vino

se dobi pri gostilni BANFI, MURSKA SOBOTA.

TIVAR OBLEKE

podružnica Murska Sobota.

Se za dosedaj izkazano naklonjenost vsem svojim cenjenim odjemalcem najlepše zahvaljuje ter njim želi prav srečno i veselo Novo leto ter istočasno prosi za nadaljno naklonjenost

Tivar obleke.

Glasujte v Novinaj!